

Simon Adri

Szaturáció

Hirtelen belobbant
klorofillszakra a légtérben.
A légrétegen át kihajt, burjánzik
a szanszeviéra, nő a páratartalom.
Fény van itt fent bőven, a harmatponton
minden adott, hogy végre
berobbanjon a fotoszintézis
a levelekben.

Keskeny kajakok
zöld és fehér tarajú zuhatagon.
Sziklák helyett utcakőre zuhan a fényfal,
ezer darabra robban a macskakövön.
Anyag és hullám egyszerre,
borzolt macska menekül a
fotonok elől.

Az atommag
az elektronhéjak burka közt
oly parányi, mint hőlégballonba
szorult vándorcserbogár,
mint apró kavics városnyi területű
sziget homokos fövényén,
mint ostyadarabka a remegő nyelven
Szent Vitus katedrálisában.
Az atomszerkezet ürüres.

SIMON ADRI (1974) költő, irodalomkritikus, a Magyar Napló Kiadó szerkesztője. Budapesten él.
Legutóbbi kötete: *Tizenöt halál* (2021).

Csúcstámadás

Mai hír,
hogy nepáli
falmászó-serpák
oxigénpalack nélkül
feljutottak a K2 csúcsára,
nem nyáron, hanem január végén.
(Az alpinista etika szerint
a palackos mászás
nem is valódi
kunszt.)

Akkor
sikeres az
expedíció, ha
élve eléri a négyes
alaptábort. Helyi idő szerint
éjjel egykor indult a csúcstámadás,
túráltak egész nap, és délután ötkor
tűzték a piros-kék zászlót a
szikrázó, csontkemény
hóba, tizenhat órai
függeszkedés
végén.

De van
még egy
kínzó kérdés:
leér-e a hegyről a
tíztagú csapat épségben,
mivel a mászóbalesetek zömmel
visszafelé ereszkedés közben,
a völgybe vezető ösvényen
történnék? Már ha van
egyáltalán ösvény,
nem csak vad
meredély.

(Úgy
hiszem,
a január végi
Himalája-mászás
csak egy módon lehetséges:
olvad a jég, cseperészet a bádogeresz,
a magashegyi gleccsereknek annyi.
Korábban a nyolcezres csúcsok
nyáron voltak mászhatók,
május közepe-végén,
mostanra ez is
más lett.)

Kötormán Ábel: Támaszkodó (bronz, 17×6×10 cm, 2018)